

[Poulsgaard]

fundet arbejde. Selv om det har været at gøre rent tidligt om morgenen eller at gå med aviser, så har de altså fundet arbejde. Så hold op med al den jammer! Men det er selvfølgelig det rigtige, hvis man siger til de unge mennesker: I skal ikke selv foretage jer en disse, I skal bare vente på, at Big Brother-staten ordner det hele, så kan der opstå problemer.

Vi mener altså ikke, at vi har brug for noget specielt ungdomsår eller noget specielt kvindeår eller børneår. Vi har brug for at få ført en fornuftig politik i dette land og på den måde få hjulene sat i gang. Ved den anledning vil jeg egentlig godt være med til at diskutere, om vi skal sætte valgretsalderen ned til 16 år. Det er min personlige mening, og efter de erfaringer, man har gjort i USA og England og andre steder, er den røde fare på retur, så jeg tror ikke, man skal være så bange for at sætte valgretsalderen ned. Det er da rigtigt, at det er de unge mennesker, der skal bære fremtidens byrder, og derfor er det vigtigt, at de får indflydelse så tidligt som overhovedet muligt.

Jeg er vel ikke den ældste herinde; der er vel nogle, der er lige så gamle som mig. Jeg kan ikke forstå, at der kan ske en så kolossal holdningsændring. Jo, det kan jeg måske godt, når jeg har hørt P4 i radioen og »Noget for noget« og hvad man ellers har af røde udsendelser. De har vel båret frugt på et eller andet tidspunkt.

Dengang jeg var ung og smuk – nu er jeg kun smuk – var det sådan, at de unge skubbede de ældre ud. Man ville hellere have en ung, end man ville have en ældre. Men i dag ser det ud til, at man hellere vil have en ældre, end man vil have en ung. Er det måske ikke, fordi man ikke har opdraget de unge til arbejdsdisciplin eller andre ting? Det er ikke sjovt, det dér, det gider vi ikke. Det er en ting, man hører gang på gang. Dengang jeg var dreng og ungt menneske, fandtes de ord ikke: det kan vi ikke. Vi fik nogle ordrer, og dem skulle vi bare udføre. Denne barnepigementalitet er slået igennem, og det straffer vi ungdommen med nu.

Gud ske lov er ungdommen slet ikke så ringe endda. Der er krummer i den danske ungdom. Den skal nok overleve, hvis bare folketinget lader være med at pålægge den en masse unødige lovgivning og ekstraudgifter.

Vi kan ikke støtte dagsordensforslaget.

Carsten Andersen (SF):

Man må give hr. Poulsgaard ret. Der er måske ikke så meget brug for et ungdomsår, der er brug for en fornuftig politik, men det er jo nok dér, vandene skilles, og det er nok det eneste, man måske kunne støtte hr. Poulsgaard i.

De børn og unge, vi ser omkring os i dag, er dem, der skal føre samfundet videre. Det ved vi alle, og det er en lidt banal sætning, men hverken regeringen eller hovedparten af kommunerne handler i overensstemmelse med denne banale logik.

Selv om der er gjort en indsats imod ungdomsarbejdsløsheden og ungdomsuddannelsesløsheden, har vi i dag ca. 65.000 unge under 25 år, som er arbejdsløse, og der er stadig ca. 14.000, der venter på en praktikplads, og antallet af unge enlige mødre er stærkt voksende. 17.000 børn og unge er anbragt uden for eget hjem, og det er et tal, der er i eksplosiv vækst. Børne- og ungdomskriminaliteten er i stigning, og vi kriminaliserer stadig flere af de unges handlinger. Mest foruroligende er børns og unges selvmord og selvmordsforsøg, som også er i stærk stigning. Sideløbende hermed stiger taksten for at være barn eller ung, det være sig i vuggestue, børnehave, fritidshjem eller ungdomsklub. Det er nu også et økonomisk spørgsmål, om man kan være med i den forebyggende sociale regie. Der er en række mennesker, der er for fattige til at være omfattet af det forebyggende arbejde. Ca. 25 pct. af børn og unge er på et eller andet tidspunkt i en stærkt truet situation.

Denne udvikling må og skal stoppes. Når vi har råd til at købe jetjagere til 1,325 mia kr. for at holde imaginære fjender væk, så kan vi ikke forklare nogen, der er i besiddelse af sund fornuft, at vi ikke har råd til at bekæmpe den sociale trussel og fjende, der truer vore børns og unges fremtid.

Der er i dag etableret en del ungdomsmiljøarbejde, men det er karakteristisk for det meste af dette arbejde, at det kun arbejder ud fra enkelte problemstillinger, f.eks. arbejdsløshed, sociale problemer, misbrugsproblemer eller psykiatriske problemer. Det giver vanskeligheder i problemløsningsprocessen og forhindrer den unge uden særlige